

[Steen Folke]

er blevet afløst eller i hvert fald suppleret af en såkaldt counterforcestrategi. Den går ud på at rette atomvåben direkte imod militære og politiske mål, især raketsiloer og politiske beslutningscentre, i stedet for at rette dem primært imod storbyer og industriområder.

Tilhængerne af counterforcestrategien hævder, at denne atomvåbendoktrin giver en afgørende større sikkerhed for civilbefolkningen, som dermed ikke længere gøres til gidsler i en sådan krig, som ifølge teorien kan »kontrolleres, begrænses og vindes«.

Jeg vil heroverfor hævde, at denne nye NATO-atomstrategi netop vil øge sandsynligheden for en altødelæggende atomkrig. Når først atomkrigen bliver en anvendelig mulighed for at opnå militær sejr, bliver den også mere acceptabel og mere sandsynlig, og når først atomkrigen er startet, er der ingen som helst garanti for, at den kan standses igen, før den ene eller den anden part har affyret så store dele af sine atomarsenaler, at den globale katastrofe er en kendsgerning.

Jeg mener således, at den nye strategi er dødsensfarlig, og at ideen om, at en atomkrig overhovedet kan vindes, er forrykt. Men ifølge Politiken den 14. november 1980 har Danmark på mødet i Bruxelles i NATOs atomplanlægningsgruppe tilsluttet sig denne nye strategi. Kun Norge skulle på dette møde have taget forbehold. Der har været forbløffende lidt opmærksomhed i pressen og offentligheden om denne i egentlig forstand livsvigtige sag. Hvis det virkelig er rigtigt, at den danske regering ikke som Norge har taget forbehold over for den nye atomstrategi, er der tale om en væsentlig ændring i dansk sikkerhedspolitik. Derfor er jeg spændt på udenrigsministerens svar på mit spørgsmål.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

På mødet i NATOs atomplanlægningsgruppe den 13. og 14. november i år i Bruxelles gav den amerikanske forsvarsminister som ved tidligere møder i denne gruppe en redegørelse vedrørende den øjeblikkelige status i det nukleare styrkeforhold imellem de to supermagter og også vedrørende USAs strategi og planlægning med hensyn til de nukleare våben.

Forsvarsminister Brown omtalte i denne forbindelse også præsident Carters direktiv

nr. 59 fra august i år, der i øvrigt har været genstand for sædvanlig behandling i senatets udenrigskomité.

Der har ikke på noget tidspunkt været tale om, at de øvrige NATO-lande skulle godkende eller tilslutte sig den omhandlede strategi for anvendelsen af USAs nukleare interkontinentale våben, der udelukkende er et anliggende for den amerikanske regering.

Forsvarsminister Browns redegørelse på mødet i NATOs atomplanlægningsgruppe den 13.-14. november 1980 blev således alene taget til efterretning af samtlige deltagende lande. Det vil fremgå af det, jeg har sagt, at de pressemeddelelser, hvortil der er henvist i begrundelsen for spørgsmålet, når det drejer sig om andre landes stilling, er urigtige. Der forelå ikke nogen situation, som gav anledning til, at de øvrige NATO-lande skulle tiltræde eller på anden måde tilkendegive deres holdning til det omhandlede amerikanske direktiv vedrørende USAs atomstrategi.

Steen Folke (VS):

Jeg er for så vidt glad for, at Danmark ikke har tilsluttet sig denne strategi, men at man har taget den til efterretning. Så er det et spørgsmål, hvad der ligger i det ene og det andet begreb; det kan det jo tit være lidt svært at finde ud af.

Jeg vil gerne spørge, om Norge slet ikke på mødet eller i forbindelse med mødet har udtalt forbehold over for denne strategi. Det er også muligt, at forsvarsministeren, som er til stede, kan sige noget om det, hvis udenrigsministeren ikke bestemt ved det. Jeg vil altså gerne høre, om der ikke er norske repræsentanter, der faktisk har udtalt sig konkret om strategien.

Dernæst vil jeg gerne gå lidt videre og bede om regeringens holdning til denne strategi. Jeg har givet min vurdering af denne strategi, og jeg mener selvfølgelig, at den danske regering ikke skal tage en sådan strategi til efterretning, men tværtimod skal protestere og gøre opmærksom på, at det er en dødsensfarlig strategi, og at denne omlægning fra den hidtidige strategi, som man kan mene om hvad man vil, med dens totale ragnarok, til denne nye strategi indebærer en større risiko for, at der kan blive tale om atomkrig, det er muligt, at regeringen er enig i denne vurdering. Det er muligt, at den er uenig –